

netop det, vi ikke fordrer, vi sige, at det kan gives paa Finantsloven og at det kan gives udenfor Finantsloven, hvorsomhelst det staar, ville vi stemme derfor. Det ærede Medlem derimod vil absolut have det paa Finantsloven og kun der, og saa forlanger han, at vi skulle række Poterne til, for at han kan faae sin Krig igjennem. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kier) forlangte af mig, hvad der dog ikke anstaa et Medlem her at gjøre, nemlig at jeg skulde paatage mig Borgen for, hvad Regjeringen vilde gjøre. Det er dog noget vel meget forlangt. Det ærede Medlem har siddet saa længe, at han dog maa vide Besked om, at et Medlem kan ikke overtage Garantier af den Art for Regjeringen. Der blev forlangt, at Regjeringen skal overtage Forslaget, men Regjeringen stillede sig for det Første med Hensyn til den formelle Side af Sagen saaledes, at den sagde: Vi ere villige til at tage det haade paa en særlig Lov og Finantsloven; dernæst har Regjeringen sagt — og dette maa i alt Fald være en afgjørende Hindring for Regjeringen i at stille Forslaget. Vi kunne til Nød modtage denne tarvelige Bevilling, som er given os, men vi kunne ikke godkjende den ved at opstille den som vor egen (Finantsministeren: Hør!) Det har været Regjeringens Holdning under hele denne Sag; man kan billige den eller ikke billige den, men den er vittelig nok, og altsaa er det unyttigt nu at stille den Anmodning til Regjeringen, at den skulde lyse Forslaget i Ruld og Røn ved at stille det op som sit Forslag enten paa den ene eller paa den anden Maade. Derfor de Herrer virkelig ville gjøre Noget i denne Sag, have de endnu to Beie for dem; den ene vil være at modtage denne særlige Lov, som er sendt dem, og som de kunne modtage uden et Dieblik at opgive deres konstitutionelle Sætning om Finantslovens Stilling (Udfordelse). Jo, de kunne modtage den saa meget lettere, som de selv under den næste Sag have paavist, at Landstinget i Grunden selv har principielt fraveget sin egen Paastand. Landstinget har strøget Lønningstillaget, men ladet Medhjælpsstillagene staa; de Herrer søge da at hjælpe Landstinget til en korrekt Udførelse af dets Principer, idet de under den næste Sag have stillet Forslag om, at ogsaa Tillagene til Medhjælpssummerne skulle gaa ud. Lad den staa, mine Herrer! Lad den staa, saa have de spillet Landstinget et lille Puds, saa have de ladet Landstinget se, at man meget godt i en Finantslov, selv i en Finantslov, som har passeret Landstinget, kan vedtage Tillæg for et enkelt Aar til, hvad en Lov har fastsat, og saa have de for saa vidt ført deres Krig igjennem paa det Punkt; ved den særlige Lov kunne de da give Embeds- og Bestillingsmænd af den lavere Klasse det, som de sætte saa megen Pris paa, at de skulle faae, men som de ikke hidtil have villet yde dem, naar

det ikke sker paa denne Maade. Det var en Bei. Men hvem veed? Landstinget er maasse ikke saa aldeles utilbøieligt til, at modtage Tillæget paa Finantsloven, dersom de nu gjenindsatte det der, men ikke i en saadan lille Skikkelse. Være de Herrer virkelig billige og retfærdige, bleve de ikke staaende ved disse Lønninger paa 8—1200 Rbd., som er en meget utilstrækkelig Grænde, men gif videre, og saa var det ogsaa muligt, at Landstinget kunde overbevises. Bist er det, at vi skulde med Fornøjelse følge dem paa den Bei, hvis de vilde gaa den; men de Herrer maa ikke tro, at Landstingets Modstand mere døves ved, at Forslaget kommer frem fra os end fra dem; thi stemmer Flertallet for Forslaget efter de Udtalelser, som ere faldne fra det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), Finantsudvalgets ærede Formand (Woffen) og flere andre Medlemmer om Finantslovens store demokratisk-konstitutionelle Betydning, vilde man dog se Hestefoden i en saadan Bestutning. Det er altsaa ikke os, som kunne gjøre Noget, vi kunne kun stemme for Forslaget, paa hvilket som helst Sted det fremkommer, og dertil ere vi villige; men vi kunne, som sagt ikke tjene de Herrer i at opstille en Doktrin, vi ikke dele; thi for os staa det saaledes, at man haade kan vedtage Forslaget paa Finantsloven og ved særlig Lov, og vi se ikke, at der bag ved dette skjuler sig noget Princip; men de Herrer ville bringe os i principiel Kamp med Landstinget, og det kunne vi ikke tjene dem (Berg ler). Ja, det ærede Medlem er i Grunden misfornøjet — jeg skal bruge hans egen Fremgangsmaade lige over for den ærede Finantsminister — over, at hans Plan er opdaget, og han søger at skjule det bag en noget tvungen Latter. Sagen er i Virkeligheden den, at skal der gjøres Noget ved denne Leilighed, er det fra de Herrer Side, at det maa komme, og hvorledes de nu end ville stille deres Forslag — for os er det vedblivende Hovedsagen at skaffe Dyrtidstillæg til de stættet stillede af vore Embedsmænd. Det er vor Opgave, det er den Sag, vi først og fremmest sætte Pris paa, og ikke noget Andet.

Hør: Jeg skal kun bemærke, at det er fuldkomment rigtigt, at jeg har været længe nok her til at vide, at et enkelt Medlem ikke kan træde op, hverken paa Regjeringens eller paa Andres Begne uden speciel Fuldmagt; men det ærede Medlem har givet mig Anvisning paa at sige noget Saadant, da han selv er traadt op her og har gjort Tilbud paa sine egne og paa sine Venners Begne, og det er jo en bekendt Sag, at Regjeringen hører til hans Benner. Jeg vilde sætte særlig Pris paa at faae en Udtalelse fra Regjeringen; den vilde jeg tillægge megen Betydning. Endnu være det mig tilladt at bemærke, at det var en interessant Oplysning, vi fik fra det ærede Medlem. Han sagde nemlig: Prøv en